

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ciechanowie

ul. Rzeczkowska 6, 06-400 Ciechanów

Tel. 23 672 68 25

Fax. 23 673 77 56

ADE: AE:PL-55606-32830-BBHED-30

ePUAP: /592m2lqakx/SkrytkaESP

email: poczta@ciechanow.sko.gov.pl

Ciechanów, dnia 28 sierpnia 2026 r.

SKO/I/V/903/2026

DECYZJA

Na podstawie art. 2 w związku z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 570), art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ciechanowie, w składzie:

1. [REDAKTOWANO] - przewodnicząca składu orzekającego,
2. [REDAKTOWANO] - członek składu orzekającego,
3. [REDAKTOWANO] - członek składu orzekającego(spr.),

rozpatrzyło, w dniu 28 sierpnia 2026 r., odwołanie [REDAKTOWANO], od decyzji Wójta Gminy Lutocin z dnia 21.07.2026 r. nr 5/2024 znak: BGN.6220.10.2024/2026 o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia p.n.: „Rozbudowa fermy drobiu – instalacja do chowu brojlerów kurzych – zlokalizowanej na działce nr ewid. 72 położonej w obrębie Pietrzyk, gmina Lutocin o 4 kurniki do chowu brojlerów kurzych o łącznej obsadzie 280 000 stanowisk (1120 DJP) na działkach nr ewid. 70, 71 położonych w obrębie Pietrzyk, gmina Lutocin – obsada po realizacji przedsięwzięcia 482 800 stanowisk (1931,2 DJP)” i o r z e k ł o:

- **uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.**

UZASADNIENIE

[REDAKTOWANO] – reprezentowany przez pełnomocnika [REDAKTOWANO], złożył w dniu 30.10.2024 r. w Urzędzie Gminy w Lutocinie wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie fermy drobiu – instalacji do chowu brojlerów kurzych, zlokalizowanej we wsi Pietrzyk 60, gmina Lutocin, powiat żuromiński, województwo mazowieckie, na działce nr ewid. 72 o 4 nowe kurniki do chowu brojlerów, projektowane na działkach nr ewid. 70 i 71. W treści wniosku planowane przedsięwzięcie zostało określone jako mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko: § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b – chów lub hodowla zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP - zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Do wniosku został dołączony raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Działki o nr ewid. 70 i 71 nie są objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego gminy Lutocin.

Wójt Gminy Lutocin wydał w dniu 12.12.2024 r. obwieszczenie informujące społeczeństwo o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia określonego we wniosku, a także powiadomił strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia.

Złożony przez wnioskodawcę raport został przesłany organom współdziałającym w celu wydania uzgodnień i opinii – pisma z dnia 12.12.2024 r. znak: BGN.6220.10.2024.

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, po uzupełnieniu raportu, postanowieniem z dnia 18.04.2025 r. znak: W.RZŚ.4900.156.2024.BW.2 uzgodnił realizację przedsięwzięcia z jednoczesnym określeniem warunków jego realizacji.

Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego w Warszawie Departament Gospodarki Odpadami, Emisji i Pozwoleń Zintegrowanych, po uzupełnieniu raportu, pozytywnie zaopiniował planowane przedsięwzięcie – opinia z dnia 6.03.2025 r. opinię znak: PZ-OP-II.7030.3.66.2024.KST.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Żurominie zaopiniował negatywnie realizację planowanego przedsięwzięcia – opinia z dnia 16.12.2024 r. znak: ZNS.9022.2.2.22.2024.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, wezwał do uzupełnienia raportu i po otrzymaniu uzupełnienia, postanowieniem z dnia 15.04.2026 r. znak: WOOS-I.4221.424.2024.MKA.3 uzgodnił warunki realizacji planowanego przedsięwzięcia i określił warunki jego realizacji i eksploatacji lub użytkowania.

Po zawiadomieniu stron postępowania oraz społeczeństwa o zakończeniu postępowania dowodowego – zawiadomienie z dnia 18.05.2026 r., do Urzędu Gminy w Lutocinie wpłynął, w dniu 22.06.2026 r., protest mieszkańców wsi Pietrzyk (gmina Lutocin) oraz mieszkańców wsi Tadajóвка (gmina Żuromin) przeciwko realizacji planowanego przedsięwzięcia.

W dniu 15.07.2026 r. Wójt Gminy Lutocin wydał decyzję nr 5/2024 znak: BGN.6220.10.2024/2026, którą odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: Rozbudowa fermy drobiu – instalacji do chowu brojlerów kurzych – zlokalizowanej na działce nr ewid. 72, położonej w obrębie Pietrzyk, gmina Lutocin o 4 kurniki do chowu brojlerów kurzych o łącznej obsadzie 280 000 stanowisk (1112 DJP) na działkach nr ewid. 70, 71 położonych w obrębie Pietrzyk, gmina Lutocin – obsada po realizacji przedsięwzięcia 482 800 stanowisk (1931,2 DJP).

Odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań została uzasadniona zasadą zrównoważonego rozwoju wynikającą z art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, uciążliwością odorów powodowanych chowem zwierząt na dużą skalę oraz faktem, że planowana inwestycja stanowi zagrożenie zdrowotne, ekologiczne i powoduje ingerencję w środowisko społeczno-przyrodnicze, co potwierdza sprzeciw mieszkańców miejscowości Pietrzyk i Tadajóвка oraz negatywna opinia sanitarna, a ponadto w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie dokonano pomiaru stężenia substancji odorowych w atmosferze, związanych z hodowlą zwierzęcą.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył wnioskodawca, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i wydanie orzeczenia co do istoty sprawy poprzez ustalenie środowiskowych uwarunkowań dla realizacji planowanego przedsięwzięcia i fakultatywnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

W obszernym odwołaniu zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie przepisów prawa procesowego i materialnego oraz przepisów Konstytucji RP, a w szczególności:

- art. 6, art. 7, art. 8, art. 9, art. 77, art. 80, art. 107 § 1 pkt 6, , art. 107 § 3 K.p.a.,
- art. 33, art. 66, art. 77 ust. 1, art. 79, art. 80 ust. 1 pkt 1 i 3, art. 80 ust. 2 w zw. z art. 81 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego

ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,

- art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska,
- art. 32 Konstytucji RP.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze rozpatrując sprawę w trybie odwoławczym zważyło, co następuje:

Materialnoprawną podstawą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie są przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 670), zwanej dalej „ustawą” z oraz przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) zwanego dalej „rozporządzeniem”.

Planowane przedsięwzięcie będzie polegało na rozbudowie istniejącej fermy drobiu, obejmującej 4 budynki inwentarskie na działce nr ewid. 72. W wyniku rozbudowy ferma będzie obejmowała 8 budynków inwentarskich – kurników. W kurnikach będzie odbywał się chów brojlerów kurzych, w systemie ściółkowym. Maksymalna obsada wyniesie 482 800 stanowisk (1931,2 DJP). W ciągu roku przewiduje się 6 cykli produkcyjnych, trwających po ok. 6 tygodni.

Planowane przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko – art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy oraz § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b rozporządzenia. Dla realizacji tego rodzaju przedsięwzięcia wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – art. 71 ust. 2 pkt 1 ustawy.

W art. 80 ust. 1 ustawy ustawodawca wskazał, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach może być wydana, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, co wskazuje na ścisły związek między oceną oddziaływania na środowisko a decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach. Decyzja powinna uwzględniać wyniki dokonanych poprzednio uzgodnień i opinii, ocenę raportu, udział społeczeństwa i ewentualne kwestie transgraniczne. W rozpatrywanej sprawie nie było prowadzone postępowanie dotyczącego transgranicznego oddziaływania przedsięwzięcia.

Wprawdzie żaden przepis ustawy nie określa wprost, czy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter uznaniowy, czy też jest decyzją związaną, jednak należy zgodzić się z poglądem wyrażonym w literaturze przedmiotu, że z uwagi na fakt wprowadzenia przez taką decyzję ograniczeń w wykonywaniu prawa własności do nieruchomości, chronionej przez art. 21 Konstytucji RP, organy administracji nie mają w tym zakresie swobody działania, a wydanie decyzji negatywnej może nastąpić tylko w sytuacjach przewidzianych prawem.

Decyzja o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia może być wydana jedynie w przypadkach określonych w ustawie. Przesłankę odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia stanowi:

- niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 2 ustawy),
- odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska (art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy),
- brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie, niż wariant proponowany przez wnioskodawcę, jeżeli w stosunku do proponowanego zaistniały przesłanki odmowy uzgodnienia warunków realizacji (art. 81 ust. 1 ustawy),

- wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 (art. 81 ust. 2 ustawy),

- wykazanie, że przedsięwzięcie może wpływać negatywnie na możliwości osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 Prawa wodnego (art. 81 ust. 3 ustawy).

W podstawie prawnej zaskarżonej decyzji nie został powołany żaden z ww. przepisów ustawy, stanowiący podstawę prawną odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań. Okoliczności wskazane przez organ pierwszej instancji takie jak: występowanie odorów, negatywna opinia sanitarna, negatywne oddziaływanie inwestycji na elementy środowiska oraz wystąpienie zagrożenia zdrowotnego i ekologicznego, nie stanowią ustawowej przyczyny odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia.

Odnosząc się do kwestii uciążliwości odorowej, jaka ma towarzyszyć hodowlom tuczników, podkreślenia wymaga, że nie została wprowadzona odpowiednia norma dotycząca ochrony powietrza przed zapachami. Pomimo wynikającego z art. 85 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska obowiązku ochrony powietrza, ustawodawca nie przewidział w polskim porządku prawnym ochrony powietrza przed zapachami, a jedynie przed określonymi substancjami w powietrzu. Odczuwanie zapachów, czy też odorów w każdym przypadku ma charakter subiektywny. Zapachy, pomimo, że mogą być uciążliwe, nie mogą być badane, gdyż nie obowiązują normy prawne, które odnosiłyby się do zapachów. Skoro w aktualnym stanie prawnym zapach, czy też odór jest substancją niemierzalną, to w świetle obowiązujących przepisów z samej tylko uciążliwości zapachowej i powodowanego nią sprzeciwu społeczności lokalnej nie sposób wywodzić naruszenia zasady zrównoważonego rozwoju, o której mowa w art. 5 Konstytucji RP.

Natomiast z obowiązku kierowania się zasadą przeczności, w sytuacji gdy ustawodawca nie określił standardów emisyjnych zapachów, nie można wyprowadzić normy prawnej zobowiązującej organy do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań.

W świetle art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy przez ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko należy rozumieć postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności: a) weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, b) uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień, c) zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Zgodnie z regułami wynikającymi z art. 7 K.p.a., obowiązuje zasada prawdy obiektywnej obligująca organy administracji do wszechstronnego wyjaśnienia stanu faktycznego. Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko służy ocenie na wstępnym etapie wszystkich potencjalnych zagrożeń dla środowiska oraz podjęciu próby wypracowania rozwiązań eliminujących lub maksymalnie minimalizujących negatywne oddziaływania na środowisko, które następnie powinny być wykorzystane na dalszych etapach postępowania administracyjnego. Organ wydający decyzję środowiskową opiera swoje ustalenia i oceny, w zakresie wyznaczonym w art. 62 ust. 1 ustawy, na treści raportu. Raport jest zatem najważniejszym dowodem w sprawie i jego racjonalność, logiczność, obiektywizm przedstawionej przez inwestora argumentacji, powinien być poddany wnikliwej analizie organu wydającego decyzję, w szczególności pod kątem zawartości wyszczególnionej w art. 66 ustawy. Raport powinien uwzględniać wszystkie potencjalne zagrożenia środowiskowe związane z realizacją planowanej inwestycji.

Organ, przeprowadzając postępowanie dokonuje kontroli kompletności raportu oraz bada poprawność informacji zawartych w raporcie. Wynika to z faktu, że ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadzana jest w celu zidentyfikowania, a następnie zminimalizowania lub wykluczenia negatywnego wpływu inwestycji na środowisko. Aby

dokonać prawidłowej oceny, niezbędne jest posiadanie rzeczywistych danych dotyczących wpływu przedsięwzięcia na środowisko.

Raport powinien być wszechstronnie przeanalizowany przez organ decyzyjny, a pojawienie się wątpliwości co do jego kompletności, czy rzetelności ocen w nim przedstawionych, zobowiązuje organ prowadzący postępowanie w pierwszej kolejności do uzupełnienia materiału dowodowego w celu rozważenia wszelkich niejasności w stanie faktycznym sprawy. Na organie pierwszej instancji spoczywa obowiązek samodzielnej oceny, czy przedłożony przez wnioskodawcę raport zawiera treści zgodne z obowiązującymi przepisami zawartymi w art. 66 ustawy i czy uwzględni wszystkie ewentualne zagrożenia związane z realizacją wnioskowanego zamierzenia.

Organ prowadzący postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia wzywał pełnomocnika wnioskodawcy do uzupełnienia raportu w zakresie wskazanym przez organy uzgadniające. Po uzupełnieniu raportu w żądanym zakresie, postępowanie administracyjne było kontynuowane, co oznacza uznanie raportu za dowód w sprawie. W aktach sprawy brak jest wezwania do uzupełnienia raportu w zakresie określonym przez organ. Organ pierwszej instancji dokonał oceny raportu dopiero w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i stwierdził, że przedłożony raport nie zawiera pomiaru stężenia substancji odorowych w atmosferze.

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest postępowaniem administracyjnym i powinno się toczyć zgodnie z przepisami K.p.a. oraz przepisami ustawy. W związku z tym, ocena treści raportu powinna być dokonana w toku postępowania. Taki obowiązek wynika z treści art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy. Jeżeli zostaną stwierdzone nieścisłości czy też braki w raporcie, powinien być o tym fakcie poinformowany wnioskodawca i jednocześnie zobowiązany do ich usunięcia. Należy także podkreślić, iż zarzuty stawiane w stosunku do treści raportu, powinny być oparte na wykazaniu jego niezgodności z konkretnym przepisem ustawy.

Wymagania formalne raportu są precyzyjnie określone w art. 66 ustawy. W myśl art. 66 ust. 1 pkt 4, 5, 6, 6a i 7 ustawy, raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać:

- 4) opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodjęcia przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową;
- 5) opis wariantów przedsięwzięcia uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania na środowisko, ze wskazaniem wariantu wybranego do realizacji, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska; racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska może być tożsamy z wariantem wybranym do realizacji albo racjonalnym wariantem alternatywnym;
- 6) określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi, o której mowa w art. 24 ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego;
- 6a) porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:
 - a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,
 - b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,
 - c) dobra materialne,
 - d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności

- rejestrem lub ewidencją zabytków,
 - e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,
 - f) elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,
 - g) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f;
- 7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a;

Warianty realizacji przedsięwzięcia stanowią jeden z najważniejszych środków oceny oddziaływania na środowisko, dlatego też wnioskodawca jest zobowiązany przedłożyć taki raport, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy. Przepis art. 66 ust. 1 pkt 6 wymaga określenia także przewidywanego oddziaływania na środowisko w aspekcie każdego z analizowanych wariantów. Wszystkie warianty powinny zawierać analizę oddziaływania na środowisko. Art. 66 ust. 1 pkt 6a i 7 ustawy wskazuje także na konieczność zawarcia w raporcie porównania oddziaływań analizowanych wariantów i uzasadnienia proponowanego przez wnioskodawcę wariantu.

Jako wariant inwestorski w raporcie został przedstawiony wariant polegający na budowie 4 budynków inwentarskich – kurników, na działkach nr 70 i 71 w miejscowości Pietrzyk. Łączna obsada kurników ma wynosić 280 000 stanowisk (1120 DJP), w których chów będzie prowadzony w 6 cyklach. Planowany jest system chowu ściółkowego. Kurniki będą czyszczone na sucho. Do ogrzewania będzie stosowany gaz płynny. Wariant ten został zatytułowany jako Wariant 1 (W1).

W raporcie został także przedstawiony Wariant 2 (W2), który nie różni się od Wariantu 1 parametrami przedsięwzięcia; zmiana dotyczy czyszczenia kurników „na mokro” co wymaga wykonania 4 zbiorników bezodpływowych na ścieki przemysłowe po 10 m³ każdy dla każdego kurnika.

Autor raportu przedstawił także Wariant 3 (W3), w którym do ogrzewania kurników byłby stosowany olej opałowy.

Z przedstawionych w Raporcie danych wynika, że warianty przedsięwzięcia nie różnią się: planowana obsada brojlerów jest taka sama, taki sam system chowu t.j. ściółkowy, taka sama lokalizacja – działki nr 70 i 71, taka sama ilość cykli produkcyjnych – 6.

Zmiana sposobu czyszczenia kurników i sposobu ogrzewania kurników stanowią w istocie inną wersję wariantu inwestorskiego.

Tymczasem w przypadku przedmiotowej inwestycji, którą zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b rozporządzenia jest chów lub hodowla zwierząt, racjonalny wariant alternatywny powinien przedstawiać alternatywne rozwiązania dotyczące tej inwestycji t.j. chowu lub hodowli zwierząt, a nie sposobu ogrzewania lub sposobu czyszczenia kurników. Należy zatem stwierdzić, iż wskazane w raporcie warianty: W2 i W3 nie są żadną alternatywą dla wariantu inwestorskiego i mają charakter pozorny.

W ocenie składu orzekającego Kolegium w raporcie nie został przedstawiony racjonalny wariant alternatywny w rozumieniu art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Nie można zaakceptować sytuacji, w której racjonalny wariant alternatywny jest praktycznie tożsamy z wariantem zaproponowanym przez inwestora.

Warianty realizacji przedsięwzięcia stanowią jeden z najważniejszych środków oceny oddziaływania na środowisko, dlatego też inwestor jest zobowiązany przedłożyć taki raport,

w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy. Raport powinien zawierać opis trzech wariantów i nie jest dopuszczalna sytuacja, w której raport obejmuje przede wszystkim analizę oddziaływania na środowisko wariantu proponowanego przez wnioskodawcę i przedstawia pozorny wariant alternatywny. W raporcie należy przedstawić trzy warianty realizacyjne, przy czym wariant proponowany przez wnioskodawcę może zostać uznany za najkorzystniejszy dla środowiska i w takiej sytuacji raport będzie zawierał faktycznie dwa warianty. Jednakże w sytuacji, gdy wariant proponowany przez inwestora będzie uznany za racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska, w raporcie powinna zostać przedstawiona wnikliwa i precyzyjna argumentacja dlaczego warianty te mogą i powinny być tożsame. Natomiast w przedłożonym raporcie brakuje także opisu racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska lub uzasadnienia odnoszącego się do uznania za racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska wariant inwestorski.

Z przepisów ustawy wynika, że proponowane warianty nie mogą być pozorne. Opis analizowanych wariantów powinien być na tyle rzetelny i dokładny, aby organ rozpatrujący sprawę mógł zbadać, czy przedsięwzięcie powinno być realizowane w wariantcie proponowanym przez inwestora czy też w wariantcie alternatywnym.

Wszystkie warianty powinny zawierać analizę oddziaływania na środowisko. Art. 66 ust. 1 pkt 6a i 7 ustawy wskazuje także na konieczność zawarcia w raporcie porównania oddziaływań analizowanych wariantów i uzasadnienia proponowanego przez wnioskodawcę wariantu.

W ocenie składu orzekającego Kolegium, przedstawiony przez wnioskodawcę raport nie spełnia powyższych wymagań, gdyż nie zawiera prawidłowej analizy wariantów wymaganych przez ustawodawcę w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Stwierdzony brak w raporcie racjonalnego wariantu alternatywnego i brak przedstawienia racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska, skutkuje także brakiem prawidłowej analizy oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko (art. 66 ust. 1 pkt 6), a także porównania oddziaływań analizowanych wariantów (art. 66 ust. 1 pkt 6a).

Z kwestią dotyczącą wariantowania realizacji przedsięwzięcia wiąże się przepis art. 81 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji, spośród wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, wariant dopuszczony do realizacji. W przypadku braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantach, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, oraz w przypadku braku zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariantu dopuszczonego do realizacji, organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

Niewątpliwie art. 81 ust. 1 ustawy zobowiązuje organ do analizy oceny oddziaływania na środowisko pod kątem tego, czy wariant alternatywny nie jest bardziej zasadny niż ten, jaki zaproponował inwestor. Wybór wariantu najbardziej zasadnego powinien być dokonywany w oparciu o zestawienie skutków realizacji dla środowiska. Wariantem najbardziej zasadnym będzie więc ten, który przyniesie najmniej szkód środowisku. Wskazówki w tym zakresie powinny płynąć z treści raportu, bowiem art. 66 ust. 1 pkt 6 ustawy wymaga, aby znalazło się w nim określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko.

Należy także ponieść, że raport nie zawiera streszczenia w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu

raportu – art. 66 ust. 1 pkt 18 ustawy.

W rozpatrywanej sprawie była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w ramach której organ zapewnił społeczeństwu udział w postępowaniu, zawiadamiając m.in. o wszczęciu postępowania, a także możliwości składania uwag i wniosków w wyznaczonym terminie – zawiadomienie z dnia z dnia 12.12.2024 r. Przepisy ustawy nie nakładają na organ obowiązku zawiadamiania społeczeństwa o zakończeniu postępowania w sprawie przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz ponownego wyznaczenia terminu do składania uwag i wniosków. Wobec tego wydanie zawiadomienia na podstawie art. 33 ustawy o zakończeniu postępowania oraz wyznaczeniu ponownego terminu do składania uwag i wniosków, było działaniem nieprawidłowym, a sprzeciw złożony w dniu 22.06.2026 r. - zgodnie z treścią art. 35 ustawy - nie podlegał rozpatrzeniu.

W ocenie Kolegium wątpliwości budzi wielkość maksymalnej obsady brojlerów w planowanych kurnikach. Z raportu wynika, że planowana maksymalna obsada brojlerów wyniesie po 70 000 szt. w kurnikach: K5-K8, natomiast powierzchnia hodowlana każdego kurnika wynosi 2.840 m². Na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. z 2010 r., nr 56, poz. 344 ze zm.) maksymalne zagęszczenie obsady może wynosić 39 kg/m² - § 37 ww. rozporządzenia. Wyjaśnienia zatem wymaga sposób obliczania maksymalnego zagęszczenia obsady dokonany w raporcie, ponieważ biorąc pod uwagę planowaną maksymalną obsadę, wagę docelową brojlerów oraz powierzchnię hodowlaną kurnika, maksymalne zagęszczenie obsady będzie przekraczać zagęszczenie obsady 39 kg/m².

Ponadto Kolegium zwraca uwagę, na fakt, że planowana „ubiórka” drobiu nie ma umocowania prawnego w obowiązującym ustawodawstwie.

Powyższe uwagi odnoszą się także do maksymalnego zagęszczenia obsady w kurnikach K1-K4.

Należy także zwrócić uwagę, że udzielone [REDAKTOWANE] przez [REDAKTOWANE] pełnomocnictwo, z dnia 27.05.2024 r., nie upoważniało do złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ponieważ upoważnia do złożenia wniosku w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego. Brak stosownego upoważnienia powinien być uzupełniony w toku postępowania administracyjnego.

W ocenie Kolegium stwierdzone braki w treści raportu, który jest kluczowym dowodem w tym postępowaniu administracyjnym i powinien uwzględniać wszystkie wymagania nałożone przez ustawodawcę w art. 66 ustawy, stanowią o brakach w materiale dowodowym, a tym samym o naruszeniu reguł wynikających z art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 K.p.a. Stwierdzone przez Kolegium braki w materiale dowodowym uzasadniają uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji, na podstawie art. 138 § 2 K.p.a., co wyklucza możliwość uwzględnienia wniosku zawartego w odwołaniu o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 K.p.a.

Prowadząc ponownie postępowanie organ pierwszej instancji powinien wezwać pełnomocnika do złożenia prawidłowego pełnomocnictwa. W toku ponownie prowadzonego postępowania powinno nastąpić uzupełnienie raportu w zakresie określonym w art. 66 ust. 1

pkt 5 – 7 i 18 ustawy oraz wyjaśnienie maksymalnego zagęszczenia obsady brojlerów. Jeżeli w ocenie organu prowadzącego postępowanie, raport nie spełnia także innych warunków, powinien określić zakres jego uzupełnienia i zobowiązać wnioskodawcę do ich usunięcia.

Po uzupełnieniu raportu zasadnym jest ponowne wystąpienie do organów współdziałających o wydanie opinii oraz uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia. Następnie organ powinien dokonać analizy całości materiału dowodowego sprawy. Wnioski z tej analizy będą determinowały sposób rozstrzygnięcia sprawy. Wydając decyzję organ powinien wziąć pod uwagę okoliczności wymienione w ust. 1 art. 80 ustawy.

Z uwagi na konieczność ponownego przeprowadzenia przez organ pierwszej instancji postępowania, Kolegium nie dokonało oceny zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Kolegium biorąc pod uwagę powyższe ustalenia orzekło jak w sentencji decyzji.
Decyzja niniejsza jest ostateczna.

P o u c z e n i e: Strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ciechanowie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Stosownie do art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2026 r., poz. 143) sprzeciw powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylecia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję. Do sprzeciwu należy dołączyć jego odpisy dla każdej ze stron.

Otrzymują:

1. [REDACTED]
[REDACTED]
2. Strony postępowania zgodnie z art. 49 K.p.a.
w zw. z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś.
3. Wójt Gminy Lutocin
4. a.a.

